

[Vivike.]

besejler et af verdens mest farlige farvande. En radiotelefon, som er påbudt i mindre skibe, har ikke nogen lang rækkevidde, og ydermere er radiotelefonanlæg jo meget mere sensible end radiotelegrafanlæg over for black-out, altså de forstyrrelser i atmosfæren, som navnlig findes i det grønlandske område. Ingen kan frigøre sig for den tanke, at besætningen på „Hanne S.“ havde været reddet, hvis „Hanne S.“ havde haft radiotelegrafanlæg om bord.

Det, det drejer sig om, er sikring af menneskeliv, og på det område synes jeg ikke vi har været særlig ivrige.

Jeg tænker her på den forringelse af sikkerheden, som det høje ting foretog, da man slækkede på bemandingsloven; denne sikkerhed forringes yderligere, idet statens skibstilsyn jo dispenserer fra denne dårlige bemandingslov og dispenserer på stribe, uanset at den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Peter Nielsen, anbefalede bemandingsloven med den motivering, at man måtte have den for at komme væk fra de mange dispensationer. Der dispenserer kolossalt, og skibstilsynet svækker på den måde sikkerheden for menneskeliv om bord i skibene.

Bemandingsloven dækker ikke passager-skibe; men ingen, ikke engang jeg, havde drømt om, at der ville blive foretaget en nedskæring af besætningerne i passager-skibe. Alligevel sker der jo nu dette ulykkelige, at statens skibstilsyn meddeler rederne, at det og det skib kan sejle med én eller to matroser mindre. Det er min opfattelse, at statens skibstilsyn skulle sørge for, at der var så stor sikkerhed som muligt. Det forekommer mig, at det i øjeblikket sørger for det modsatte. De meddeler rederne dispensation, uanset at rederne ikke engang har bedt om nedskæring af besætningerne. Det er meget vanskeligt at finde ud af, hvad meningen er; men meningen må altså være den i meget høj grad at tilgodese rederne på menneskers bekostning. De redere, der føler ansvar for passagerer og besætning, vil sikkert, trods disse meddelelser fra skibstilsynet, ikke mindske besætningerne; det gælder f. eks. den kgl. grønlandske handel, som jeg anser for at være et rederi, der optræder med ansvar; men de ansvarsløse redere vil gøre det.

Vi har altså en svækkelse af sikkerheden til søs. Jeg vil håbe, at vi i udvalget kan komme frem til at få en bedre sikkerhed; jeg tænker her som sagt navnlig på Grønlandssejladsen.

Bortset herfra kan vi anbefale lovforslagene; der er altså blot visse ting, vi gerne vil se på og have forbedret.

Rimstad: Til lovforslaget om skibsfartens betryggelse har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. Jeg finder det gavnligt og påkrævet, at der i henhold til nr. 4 i lovforslagets § 1 udstedes forbud mod anden anvendelse af de signaler, hvormed der til søs tilkendegives, at der foreligger en nødsituation. For den, der ved midsommertid oplever hele festfyrværkeriet med de røde raketter, som jo desværre kan købes frit i handelen som meget andet fyrværkeri, står det helt klart, at kommer et skib uden radio i en eller anden fare ved vore kyster på den tid, vil der kun være meget ringe sandsynlighed for, at en redningsaktion vil blive indledt. Jeg tror derfor, at det yderligere ville være gavnligt, om handel med nødraketter blev pålagt restriktioner, så politiet virkelig var i stand til at håndhæve det forbud, som ændring nr. 4 til § 5 er udtryk for. Jeg kan i øvrigt på mit partis vegne tilsige handelsministeren støtte til dette lovforslag.

Det ligger lidt anderledes med hensyn til forslaget om ændringer i lov om tilsyn med skibe. Over for dette lovforslag har mit parti en række principielle indvendinger, fordi vi synes, at en del af dette lovforslag er præget af, hvad man måske nok kunne kalde cancelliånden eller cancellitonen, altså de synspunkter, som embedsmænd, der tilbringer dagene ved skrivebordet, når frem til, hvis de ikke i tilstrækkeligt omfang lytter til røster, der kommer fra det praktiske livs folk, der ved, hvor skoen trykker.

Jeg vil begynde med at spørge den højtærede handelsminister, om det er lovforslagets mening, at ethvert skib over 20 t skal være forsynet med redningsflåde, sådan læser jeg nemlig reglen. Jeg finder ikke dette krav helt rimeligt, i hvert fald ikke så længe tonnagesættelse sker ud fra så tilfældige afgørelser, som tilfældet er i dag. Der findes i vore havne og ved vore kyster